

[Niels Helveg Petersen]

skedenhed gerne have lov til at melde mig i rækken. Jeg tror, at ved samtlige de forbedringer, der er nævnt her, har det radikale venstre spillet en rolle. (*Tilråb*). En afgørende rolle også, det medgiver jeg gerne; det var for ikke at lyde brovtende, at jeg nøjedes med den mere beskedne formulering.

Om økonomien har oppositionen jo haft travlt med at fremstille situationen meget sort, og det er da heldigvis aldeles grundløst. Underskuddet på statsfinanserne er nedbragt i år til under nul, det er blevet til et overskud i år. Beskæftigelsen er i betydelig fremgang og har været det igennem nogle år. Der er skabt 160.000 nye job. Ledigheden er på trods af de mange nye job ikke nedbragt i det tempo, som også vi kunne ønske, fordi tilgangen til arbejdsmarkedet i disse år jo er usædvanlig høj. Det er store årgange, der nu melder sig på arbejdsmarkedet, og det betyder på trods af den opgang, der har været i beskæftigelsen, at ledigheden ikke er nedbragt så meget som ønskeligt og så meget, som den bør og skal nedbringes.

Renten og inflationen er på et rekordlavt niveau for Danmark i nyere tid, og det er meget glædeligt, at investeringerne har taget et overordentlig stærkt opsving.

Se, dette er jo ikke bare kedsommelig økonomisk statistik. Det betyder reelle sociale forbedringer for mennesker i vort samfund. Det har betydet færre ungdomsledige, færre langtidsledige, færre kontanthjælpsmodtagere, og det har betydet en bedre reallønsudvikling, end vi har haft igennem 6-8 år for mennesker med ganske almindelige indkomster og i øvrigt også for landets pensionister.

På negativsiden står to forhold, der hænger sammen: betalingsbalanceudviklingen er klart utilfredsstillende, og det samme gælder for eksportudviklingen. Jeg synes, at vi i fællesskab kunne konstatere, at det forholder sig sådan, men jeg vil sige til hr. Svend Auken, at jeg i hvert fald kun kan få ud af de diskussioner, jeg har deltaget i om vores økonomi i de senere år, at havde vi fulgt socialdemokratiske anvisninger vedrørende indtægts- og udgiftspolitikken, så ville betalingsbalancen med sikkerhed have set værre ud. Muligvis havde underskuddet været mindre, men det havde investeringerne sandt for dyden også, og dermed havde beskæftigelsen været ringere. Det er helt fundamentalt at fortsætte en økonomisk politik, der bygger på ind-

komstpolitik, stram udgiftspolitik og fast kronkurs, men det er ikke tilstrækkeligt, og også det oplever vi jo i disse år.

Vi har afdækket en række vigtige strukturproblemer i vort samfund, der knytter sig til arbejdsmarkedet, til uddannelser i alle led og til forskning og teknologi. Det er problemer, som dette folketing må tage virkelig stærkt fat på i næste samling.

Til sidst har jeg lyst til at stille nogle spørgsmål til SF. Vi står jo i en situation efter forløbet af denne samling, hvor socialdemokratiet og SF, om man vil, med hinanden i hånden, går frem og siger: vi repræsenterer et regeringsalternativ. Det kan ingen indvende noget imod, det er jo regulært nok, at et par partier gør det, men så skylder SF os også ganske anderledes klart svar på, hvad de faktisk vil. Vi ved jo noget om, hvad SF ikke vil. SF anser ikke det socialdemokratiske program for et egnet regeringsgrundlag. Det er altså ikke dér, grundlaget ligger, det fremgår meget klart af udtalelser af talsmænd for SF, så hvor er det så? SF vil heller ikke lægge skattereformen til grund, har jeg forstået; ja men hvad så?

Det, SF skylder os svar på, er først og fremmest, hvilken målsætning vi skal sætte op for den offentlige udgiftsudvikling. Jeg hørte hr. Jes Lunde sige, at det ikke var meningen, at man skulle hælde penge ud i øst og vest; man skulle føre en stram indkomstpolitik. Så vil jeg til gengæld spørge hr. Jes Lunde, hvem det er, man snyder. Hvem er det, der ikke skal have de forbedringer, som SF har lovet folk i årevis?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Niels Helveg Petersen talte heroppefra manende og kloge ord om, at det er lykkedes folketinget at komme til bred enighed om store sager, og udtrykte ønske om, at det også ville være tilfældet fremover. Jeg tror egentlig, at hele folketinget er enig heri.

Men jeg ved også, at vi er mange, som vil trygle hr. Niels Helveg Petersen om at anvende disse kloge ord på det radikale parti, sådan at vi måske kunne nå dertil, at partiet kom til enighed med sig selv om miljøpolitikken. Det ville være dejligt, hvis den opgave kunne løses.